

УДК 336.71

Фридель В. – ст. гр. БСм-51

Тернопільський національний економічний університет

БАНКІВСЬКІ УСТАНОВИ, ЩО БЕЗПОСЕРЕДНЬО НАДАЮТЬ ЛІЗИНГОВІ ПОСЛУГИ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Васильчишин О.Б.

Банківські установи отримали дозвіл на проведення лізингових операцій ще у 1991 році із прийняттям Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Займаючись лізинговою діяльністю, банківські установи можуть отримати такі переваги: розширити клієнтську базу; диверсифікувати портфель банківських послуг та поліпшити якість обслуговування; покращити конкурентоспроможність на фінансовому ринку; знизити ризик втрат у зв'язку з неплатоспроможністю лізингоодержувача, оскільки право власності на предмет лізингу залишається у банку; отримати доходи у вигляді процентів та комісії по лізингу; отримати можливість фінансувати надійного клієнта додатковою послугою – лізингом; можливість пропозиції використовувати лізингові схеми в процесі здійснення банком: фінансового консультування клієнтів в ході підготовки підприємств до реалізації інвестиційних проектів, реструктуризації підприємств тощо; фінансового консультування при розробці крупних інвестиційних програм.

Проте, для середніх і дрібних банків є обтяжливим введення нового департаменту в свою організаційну структуру. Специфіка лізингової діяльності важко вписується в діяльність банку. Потрібні фахівці, кваліфіковані менеджери. Необхідність обліку створює незручності в бухгалтерському обліку, пов'язані з узагальненням інформації про лізингове майно, амортизацію лізингового майна, лізингові платежі. Також, лізингове майно знаходячись на балансі комерційного банку, обтяжує його, приводячи до погіршення економічних показників діяльності банку. Крім того, щоб придбати лізингове обладнання, необхідно мати певні ресурси, що відповідають вартості обладнання. Тому, обсяги лізингових операцій, які проводитимуться банками як лізингодавцями, збільшуються повільно.

Втім варто зазначити, що лізинг у багатьох зарубіжних країнах вже давно завоював визнання у банківських установах. Доказом цього є значна частка участі банків у здійсненні лізингових операцій (50%). А самі лізингові операції останніх 50 років є невід'ємною частиною економіки розвинутих країн, де на сьогодні близько 30% інвестицій припадає саме на операції лізингового характеру. Для економіки України розвиток лізингового бізнесу є вкрай необхідним, оскільки він сприяє прискоренню темпів оновлення й модернізації основних засобів, забезпеченню взаємної вигоди партнерів, підвищенню економіки держави в цілому.

Банківські установи використовуючи лізинговий механізм у своїй діяльності закріплюються на ринку як універсальна фінансова установа. Україна, в свою чергу, розвиваючи лізингову індустрію, отримує можливість для оновлення основних фондів, розвитку малого та середнього бізнесу, підвищення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств та відповідно покращенню загального добробуту населення.

Отже, для розвитку вітчизняної економіки, вкрай необхідним є вдосконалення законодавчої бази щодо лізингу (усунення протиріч між окремими законодавчими актами), впровадження податкових пільг на лізингові послуги (податок на додану вартість відсотків та комісій лізингодавців при фінансовому лізингу), що сприятиме впровадженню лізингових послуг в банківську систему України.